

[Søgaard]

en tid, hvor man efterspørger ingeniører, og hvor reserven findes hos pigerne. Ministeren spurgte selv på konferencen i Eigtveds pakhus: hvordan får vi dem til at søge? Her har han chancen. Netop på baggrund af de kommende årgangsstørrelser af 19-årige, som jo vil falde drastisk op til år 2000, er der behov for, at vi kan trække på denne intelligensreserve og samtidig skabe en større ligestilling.

Men også samspilsmulighederne mellem teknikum og universitet må udnyttes bedst muligt, og her kan man for Odenses vedkommende henvise til det eksisterende gode samarbejde disse to institutioner imellem og den nære fysiske beliggenhed.

For at komme på forkant med udviklingen gav et udvalg fra Odense universitet og Odense teknikum i december 1984 en redegørelse for muligheden af at kombinere den bestående forsøgsuddannelse med moduler fra Odense universitet indbygget i undervisningen, således at et 3½-årigt studium kan opbygges med et fagligt niveau og indhold, som svarer til uddannelsen på Danmarks ingeniørakademi i Lyngby. Uddannelsen opbygges som en vekselvirkning mellem de to institutioner afhængigt af, hvor ekspertise og undervisningsudstyr findes, men hovedparten af uddannelsen vil finde sted på Odense teknikum. En sådan akademiingeniøruddannelse vil udnytte ressourcerne i samspillet mellem de to institutioner, og den vil kunne fastholde elevtallet på Odense teknikum, mens man ellers som sagt må forvente, at det vil komme til at knibe med studerende både til bygningsteknik, elektroteknik, maskinteknik og produktionsteknik. En sådan uddannelse vil samtidig give muligheder for nye ingeniøruddannelseslinjer at spille på.

Den vil også mindske – og det er jo det, der er problemet, forstår jeg, for en dels og ikke mindst for ministerens vedkommende – behovet for værkstedsskoler og praktikpladser, og dem har andre grupper blandt EFG-elever jo uhyre stærkt behov for i de kommende år. Udviklingen bekræfter jo det modsatte af det, ministeren har sagt her i dag, idet der bliver et færre antal praktikpladser. Situationen er jo den, at de praktiske discipliner i forbindelse med arbejdspladser bliver færre og færre.

Der er altså her en mulighed for, at man både på Fyn og i Sydøstjylland kan få en ingeniøruddannelse, som der industrimæssigt

er behov for, men som kun findes i København og Ålborg. Jeg vil gerne spørge ministeren: er det meningen, at de så skal afskaffes? Jeg ved, at akademiingeniøruddannelsen i Ålborg ikke omfatter praktik. Er det meningen, at den så skal forsvinde? Og hvad skal der ske med den i Lyngby?

Man får, hvis man vil følge det, vi her lægger op til, et uddannelsessystem med en indbygget fremtid. Det erkendes jo af mange ikke mindst som sagt, af dem, der beskæftiger sig med disse områder, at man er nødt til at søge nye veje for virkelig at få chancer for at få gang i den udvikling, der på det tekniske område skal ske i samfundet.

#### Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg får lyst til at citere Thomas Kingo for ordene: »Min sjæl, hvad vil du mer?« Jeg vil opfordre hr. Søgaard til at bruge dem ved sin morgensang i de kommende dage. Min sjæl, hvad vil du mer? Hvad kan det folkevalgte medlem, valgt i Odense, egentlig forlange mere end det, som Rådet for Ingeniøruddannelserne her kommer med: en foræring hele vejen igennem af masser af nye uddannelsespladser, tilmed kvindelige uddannelsespladser? Et forsøg standses, men noget nyt sættes jo i stedet, noget nyt, der er bedre, og som kan blive nøjagtig lige så kvindevenligt som det gamle.

Hvorfor klamrer hr. Søgaard sig dog til dette forsøg? Hvad er det, der er så galt ved, at der bliver et helt års i stedet for et halvt års praktik, når vi tilmed takket være en erhvervsdynamisk politik nu har mulighed for at få afsat de studerende i denne praktikperiode? Hvorfor klamrer hr. Søgaard sig så næsten hjælpeløst, som om han ikke kan finde på andet at sige, til denne forsøgsordning, som bliver så grundigt kritiseret overalt, måske lige med undtagelse af blandt dem, som har ansvaret for den?

Jeg synes, det var godt, at vi fik gjort dette forsøg, men lad os dog ikke gøre ethvert forsøg til noget, der med djævelens vold og magt skal forsvares til evig tid. Forsøget var godt på den måde, at vi fik afprøvet en indbygget praktik. Den del af forsøget lover jeg at vi vil tage ved lære af, og vi kan jo også indbygge praktikken i det, der skal erstatte forsøget.